

عنوان مقاله:

ارتقا پایداری اجتماعی مبتنی برافزایش رضایتمندی ساکنان مجموعه مسکونی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پرستو وفاجو - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

اعظم السادات رضوی زاده - استادیار، گروه معماری، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر توسعه پایدار و در پی آن معماری پایدار از موضوعات مورد توجه طراحان معمار می باشد. توسعه پایدار دارای رویکردی جامع، طبیعتگرا و انسان مدار و در بردارنده مفاهیم ارزشمندی می باشد و رسیدن به پویایی اقتصادی، محیط زیست قابل زندگی و برابری اجتماعی از ابعاد مهم آن به شمار می آید. در این میان بسیاری از طراحان به بعد اجتماعی توسعه پایدار توجه نمیکنند و این امر باعث شده تا افراد از محیطی که در آن زندگی میکنند احساس رضایتمندی نداشته باشند. به همین خاطر در این پژوهش سعی شده تا با شناخت موارد پایداری اجتماعی، محیطی با حداکثر رضایتمندی ایجاد کرد. که این امر وابسته به شناخت عوامل موثر در رضایتمندی و آسایش می باشد. هدف این مقاله جست وجوی چارچوبی نظری برای تشخیص عوامل و متغیرهای اصلی تاثیرگذار بر رضایتمندی ساکنان از محیط مسکونی است. این که رضایتمندی از محیط مسکونی به چه معناست و چه عوامل و متغیرهایی سبب می گردند فردی از یک محیط مسکونی احساس رضایت کند. روش تحقیق به کار گرفته شده، روش توصیفی- تحلیلی می باشد، که به وسیله آن تمامی عوامل موثر در رضایتمندی هر فرد استخراج شده و به وسیله آن ارتباط میان رضایتمندی و پایداری یک جامعه مشخص شده است. نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان میدهد که رضایتمندی از یک محیط زمانی به وجود می آید که ساختمان به صورت پایدار طراحی شده باشد و برای رسیدن به ساختمان پایدار ضروری است تا تمامی اصول خانه پایدار رعایت شود. همچنین عواملی که باعث ایجاد آسایش درون خانه میشود باید به طور کامل در نظر گرفته شود، که این عوامل شامل آسایش حرارتی، صوتیو بصری می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، پایداری اجتماعی، رضایتمندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/701708>

